

Iulia GHITĂ

Iulia GHIȚĂ

Crepusul pe genele uitării

**EDITURA UNIVERSITARIA
CRAIOVA, 2025**

Copyright © 2025 Editura Universitaria
Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GHIȚĂ, IULIA

Crepusul pe genele uitării / Iulia Ghiță. - Craiova :
Universitaria, 2025

ISBN 978-606-14-2171-8

821.135.1

Imaginea copertei face parte din colecția autoarei.

Ilustrațiile interioare aparțin marelui și regretatului artist plastic de renume internațional - **Eustațiu Gregorian**.

© 2025 by Editura Universitaria

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legea în vigoare.

PREFAȚĂ

Într-o lume pestriță din punct de vedere cultural avem nevoie de o gura de oxigen poetic, pe care o întâlnim în volumul de față.

La prima vedere, lectorul poate avea impresia că, autorul se joacă cu mijloace de îmbogățire ale vocabularului, dar pătrunzând în magma sa vibrantă și, cu fiecare pagină mai incandescentă, pornim parcă un drum inițiativ în meandrele necuprinsului.

Se impune din capul locului să afirmăm că, autoarea este o poetă completă și complexă, care nu se ferește de a expune adevărul, pur, nud colțuros al pulsionilor sale interioare. Manifestă cu fiecare poem în parte complexitățile unei existențe în spațiul mioritic, dar și legătura indestructibilă cu Divinitatea (din orice spațiu geografic), de asemenea o relație de liniaritate în așezarea poeziilor, astfel că, iubirea este sentimentul absolut, care îi definește ființa.

Volumul este o colecție de poezii încântătoare care explorează teme profunde și emoționale. Autoarea aduce cititorul într-o călătorie prin experiențele umane, folosind metafore bogate și imagini puternice. Poeziile reflectă o profundă sensibilitate și o capacitate de observație fină, capturând complexitatea vieții și a emoțiilor umane. Cititorii vor fi captivați de frumusețea și profunzimea versurilor, iar fiecare poezie va provoca reflecție și contemplare.

Ne aflăm în fața unei lucrări remarcabile ce surprinde emoțiile și gândurile profunde ale autoarei într-un mod captivant. Volumul de poezii constituie un moment de anticipare și pregătire pentru ceea ce va urma, iar poezia explorează această idee într-un mod inovator și captivant.

Autoarea reușește să transmită puterea și impactul demersului liric în viața noastră, evidențind importanța momentelor de tranziție și pregătire pentru experiențele viitoare. Versurile sunt pline de emoție și adâncime, captând atenția cititorului și oferindu-i o perspectivă nouă asupra conceptului de act poetic, calitativ și nu cantitativ.

Poeta explorează adâncimea suferinței umane și încearcă să găsească sens și înțelegere în mijlocul acestei suferințe aparent fără pereche. Prin metafore puternice și imagini emoționale, poezia oferă o incursiune în lumea dureroasă a ființei umane și încearcă să găsească lumină în mijlocul întunericului.

Dacă fiecare dintre noi ar încerca măcar o dată să așternă pe hârtie ce simte cu adevărat într-o zi, într-o lună, într-o viață, nu ar reuși să surprindă atât de bine, precum autoarea, creuzetul existenței umane, care, deși efemeră, este aproape imposibil de descifrat, decât de un penel măiestru al unui artist hărăzit să realizeze acest lucru.

Când iubirea pentru frumos și iubirea de oameni sunt atributele unui individ, atunci acela va radiografia totul prin intermediul poeziei și va face ca fiecare inimă fugară să se oprească o clipă și să își ostoiască setea de bine, parcurgând volumul de față.

Volumul de față nu este un volum pentru gura sobei, sau pentru o cursă low cost, este un volum pentru o viață, este un volum cât o viață. Universul uneori alambicat al poeziei se topește la final într-o cunoaștere de sine, într-o regăsire a fiecărui eu care a rămas corigent la propria terapie.

Prof.univ.dr. habil., Anca Păunescu,
Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere

DESTIN

Mi-am uitat inima într-o gară
și-am luat un alt tren
ce nu era al meu
am vrut să pun
distanță cât mai mare
între viață
și destinul meu.
parșiv destinul m-a urmat
ascuns într-un vagon alăturat.

UMBRA

Umbra mea
merge odată cu mine
uneori mai adastă
alteori mi-o ia înainte
atunci strig
stai, așteaptă-mă
că nu mai am timp
să te ajung!
Uneori se ascunde
de mine
atunci rămân în urmă
și plâng
mă tem că așa voi păți
și cu sufletul meu.

COPACUL MEU

Ursitorile au sădit
în grădina vieții mele
cel mai frumos copac
Speranța

Rădăcinile lui s-au înfipt
adânc în sufletul meu
și-au crescut odată cu
Certitudinea

Pe ramurile copacului meu
au crescut și au înflorit
zi de zi tot mai frumoase
Iluziile

Orice adiere ușoară de vânt
a scuturat una câte una
din aceste flori până a rămas
Realitatea

Viața a pus față în față
Încrederea și Neîncrederea
făcând tot mai rezistentă
Credința

Acesta este cel mai de preț bun
al vieții care face legătura
între Om și Speranță
Iluzii și Eternitate.

BALADA MEA

Într-o lume-n care cerul
plânge peste noi cu stele
s-a născut incert misterul
și destinul vieții mele

dacă zâmbetul mi-apasă
sufletul cu lacrimi moi
simt că lumea e spinoasă
și că viața-i de gunoi

dacă timpul curge strașnic
devorându-mi tinerețea
știu!
că nu voi mai găsi loc pașnic
și că n-am să-mi pierd noblețea

dacă e să aleg în viață
a fi „OM,, sau a fi „paiată”
am jurat că întotdeauna
voi alege să fiu „EU”

NĂSCUTĂ ÎN LUNA MAI

Născută în frumusețea lunii mai
mi-am săpat în inimă frumosul
peste câmpii se aude un cânt de nai
peste ape limpezi zboară albatrosul

fruntea-mi este plină de lumină
curcubeie-s împletite-n al meu păr
zvâcnește seva prin tulpină
în culori de vis și adevăr

dornică de înălțime și de soare
în sărutul ploilor stelare
brațe mi-am întins în eternitate
și-am sorbit a lumii puritate

am deschis a zorilor fereastră
spre infinitul tot mai colorat
înflorită-n adâncimea albastră
voi merge dreaptă-n viață
pe drumul căutat.

COPILĂRIE PLĂSMUITĂ ÎN VISE

Trecut-au anii peste mine
așa cum au venit, așa s-au dus
ș-acum păstrez în mine amintirea
copilăriei plăsmuită în vis

trecut-au anii prin livadă
printre a pomilor coroană
mereu a fost o primăvară
prelungită până-n miez de vară

trecut-au anii și vor mai trece
prezentul este în viitor
se așterne în geamuri vremea rece
cad frunze în câmp multicolor

trecut-au anii peste anii mei
au fost și buni, au fost și răi
dar nu-i nimic la primăvară
vor fi frumoși, în păr cu flori de tei.

